

พระธรรมดาเนียล - บทเทศนาหมายเลขหกสิบเก้า

การเปิดเผยวิญญ์กรแห่งยุคสมัย: สิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งสี่ประการของแอ็ดเวนติสม์

Jeff Pippenger

2024-02-02

พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลงเลย ฉะนั้นลัทธิแอ็ดเวนติสต์จึงถูกพิพากษาในชั่วอายุที่สี่ของตน

“และพระองค์ทรงร้องเรียกชายผู้สวมเสื้อป่าน ผู้มีกระเปาะหมึกของเสมียนอยู่ที่ข้างกายเขา และองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาตรัสแก่เขาว่า จงไปทั่วท่ามกลางนคร ท่ามกลางกรุงเยรูซาเล็ม และจงทำเครื่องหมายไว้ที่หน้าผากของบรรดาชายผู้ทอดถอนใจและร้องคร่ำครวญเพราะสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสี่ซึ่งได้กระทำกันอยู่ท่ามกลางเมืองนั้น และพระองค์ตรัสแก่คนอื่น ๆ ในการได้ยินของข้าพเจ้าว่า จงตามเขาไปทั่วนครและจงประหาร อย่าให้ตาของพวกเจ้าสงสารเลย และอย่าได้มีความเมตตาเลย จงฆ่าให้สิ้นทั้งคนแก่และคนหนุ่ม ทั้งหญิงพรหมจารี และเด็กเล็ก และผู้หญิง แต่จงอย่าเข้าใกล้ผู้ใดที่มีเครื่องหมายนั้นอยู่บนตัวเขา และจงเริ่มที่สถานนมัสการของเรา แล้วพวกเขาก็เริ่มที่พวกผู้เฒ่าซึ่งอยู่ต่อพระนิเวศนั้น”

“พระเยซูกำลังจะเสด็จออกจากพระที่นั่งแห่งพระกรุณาในสถานนมัสการแห่งสวรรค์ เพื่อทรงสวมฉลองพระองค์แห่งการแก้แค้น และทรงเทพะพิโรธของพระองค์ออกมาเป็นการพิพากษาเหนือบรรดาผู้ที่มีได้ตอบสนองต่อความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานแก่พวกเขา ‘เพราะคำพิพากษาต่อการชั่วมิได้กระทำลงโดยเร็ว ฉะนั้นใจของบุตรทั้งหลายของมนุษย์จึงตั้งมั่นเต็มที่ที่จะกระทำชั่ว’ แทนที่จะอ่อนลงเพราะความอดทนและความทรหดอดกลั้นยืนนานที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาได้ทรงสำแดงต่อพวกเขา บรรดาผู้ที่ไม่ยำเกรงพระเจ้าและไม่รักความจริงกลับทำใจของตนให้แข็งกระด้างยิ่งขึ้นในทางชั่วของตน แต่แม้ความอดกลั้นของพระเจ้าก็ยังมีขีดจำกัด และมีคนเป็นอันมากกำลังก้าวล่วงเขตแดนเหล่านั้น พวกเขาได้ล่วงเกินขอบเขตแห่งพระคุณแล้ว ฉะนั้นพระเจ้าจึงต้องทรงแทรกแซงและทรงพิทักษ์พระเกียรติของพระองค์เอง”

พระยาห์เวห์ตรัสเกี่ยวกับพวกอาโมไรต์ว่า “ในชั่วอายุที่สี่ พวกเขาจะกลับมาที่นี้อีก เพราะความชั่วช้าของพวกอาโมไรต์ยังไม่เต็มขนาด” แม้ว่าชนชาตินี้จะเป็นที่ประจักษ์ชัดเนื่องด้วยการนับถือรูปเคารพและความเสื่อมทรามของตน แต่พวกเขาก็ยังมีได้เต็มถ้วยแห่งความชั่วช้าของตนให้เต็ม และพระเจ้าจะยังไม่ทรงมีพระบัญชาให้ทำลายพวกเขาเสียสิ้น ประชาชนจะต้องได้เห็นฤทธานุภาพของพระเจ้าสำแดงออกอย่างเด่นชัด เพื่อว่าพวกเขาจะปราศจากข้อแก้ตัว พระผู้สร้างผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณาทรงเต็มพระทัยที่จะทรงอดกลั้นต่อความชั่วช้าของพวกเขามาจนถึงชั่วอายุที่สี่ แล้วหากไม่ปรากฏการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น คำพิพากษาของพระองค์ก็จะตกลงเหนือพวกเขา

“องค์ผู้ทรงไร้ออบเขตยังคงทรงทำบัญชีกับบรรดาประชาชาติทั้งปวงด้วยความแม่นยำที่ไม่ผิดพลาด ขณะที่พระเมตตาของพระองค์ยังทรงยื่นให้พร้อมด้วยการทรงเรียกให้กลับใจ บัญชีนี้จะยังคงเปิดอยู่; แต่เมื่อยอดตัวเลขถึงจำนวนหนึ่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แล้ว การปฏิบัติกรแห่งพระพิโรธของพระองค์ก็เริ่มต้นขึ้น บัญชีนั้นถูกปิดลง ความอดทนอันยืนยาวของพระเจ้าสิ้นสุดลง ไม่มีกรวิงวอนขอพระเมตตาแทนพวกเขาอีกต่อไป”

“ผู้เผยพระวจนะ เมื่อทอดสายตามองลงไปตามกาลเวลาตลอดยุคสมัย ก็ได้เห็นช่วงเวลานี้ปรากฏอยู่เบื้องหน้าภาพนิมิตของท่าน คนชาติทั้งหลายในยุคนี้เป็นผู้ได้รับพระกรุณาคุณอย่างไม่เคยมีมาก่อน พระพรอันประเสริฐที่สุดจากสวรรค์ได้ประทานแก่พวกเขาแล้ว แต่ความเยอหยิ่งที่เพิ่มพูนขึ้น ความโลภ การนับถือรูปเคารพ การดูหมิ่นพระเจ้า และความอกตัญญูอันต่ำช้า ได้ถูกจารึกไว้กับสาวโทษพวกเขา พวกเขากำลังปิดบังหูของตนกับพระเจ้าอย่างรวดเร็ว”

“แต่สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าสั่นสะท้านก็คือความจริงที่ว่า บรรดาผู้ที่ได้รับความสว่างและสิทธิพิเศษมากที่สุด ได้กลับกลายเป็นผู้บั่นเบียนด้วยความชั่วช้าที่แพร่หลายอยู่ทั่วไป ภายใต้อิทธิพลของคนอธรรมที่อยู่รอบตัวเขา หลายคน แม้กระทั่งในหมู่ผู้ที่อ้างตนว่ายึดถือความจริง ก็ได้เียนซาหลง และถูกกระแสอันเชี่ยวกรากของความชั่วพัดพาให้จมลง การดูหมิ่นอย่างกว้างขวางที่มีต่อความศรัทธาแท้และความบริสุทธิ์แห่งชีวิต ทำให้ผู้ที่มิได้ผูกพันกับพระเจ้าอย่างใกล้ชิดสูญเสียความเคารพต่อพระราชบัญญัติของพระองค์ หากพวกเขากำลังดำเนินตามความสว่างและเชื่อฟังความจริงจากใจ พระราชบัญญัติอันบริสุทธิ์นี้ย่อมจะดูประเสริฐล้ำค่ายิ่งขึ้นสำหรับพวกเขา เมื่อมันถูกดูหมิ่นและถูกละทิ้งเช่นนี้ เมื่อการไม่ให้เกิดพระราชาบัญญัติของพระเจ้าปรากฏชัดยิ่งขึ้น เส้นแบ่งที่แยกผู้ถือรักษาพระราชบัญญัตินั้นออกจากโลกก็ยิ่งเด่นชัดมากขึ้น ความรักต่อข้อบัญญัติอันทรงพระเจ้าทวีมากขึ้นในคนพวกหนึ่ง ตามส่วนที่ความดูหมิ่นต่อข้อบัญญัติเหล่านั้นทวีมากขึ้นในคนอีกพวกหนึ่ง”

“วิกฤตกำลังใกล้เข้ามาอย่างรวดเร็ว

ตัวเลขที่พุ่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็วนั้นแสดงให้เห็นว่าเวลาแห่งการเยี่ยมเยียนของพระเจ้าเกือบจะมาถึงแล้ว แม้ว่าพระองค์ไม่ทรงปรารถนาที่จะลงโทษ แต่กระนั้นพระองค์ก็จะทรงลงโทษ และจะทรงกระทำโดยฉับไว บรรดาผู้ที่ดำเนินอยู่ในความสว่างจะมองเห็นหมายสำคัญแห่งภยันตรายที่กำลังใกล้เข้ามา แต่พวกเขามีใจจะนั่งอยู่อย่างสงบ ด้วยความไม่ใส่ใจ คอยเหตุร้ายนั้นด้วยความคาดหมาย โดยปลอบใจตนเองด้วยความเชื่อที่ว่าพระเจ้าจะทรงคุ้มครองประชากรของพระองค์ในวันแห่งการเยี่ยมเยียน หากมิได้เลย

พวกเขาควรตระหนักว่าเป็นหน้าที่ของตนที่จะต้องเพียรพยายามทำงานอย่างแข็งขันเพื่อช่วยผู้อื่น โดยเฝ้ามองไปยังพระเจ้าด้วยความเชื่ออันมั่นคงเพื่อขอความช่วยเหลือ ‘คำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนอย่างจริงใจของคนชอบธรรมนั้นมีพลังมาก’”

“เชื่อแห่งความชอบธรรมยังมีได้สูญสิ้นอำนาจของมันไปโดยสิ้นเชิง ในเวลาอันตรัยและความซบเซาของคริสตจักรถึงจุดร้ายแรงที่สุด กลุ่มเล็ก ๆ ผู้ซึ่งยืนอยู่ในความสว่างจะถอนหายใจและร้องคร่ำครวญเพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่กระทำกันอยู่ในแผ่นดิน แต่โดยเฉพะอย่างยิ่ง คำอธิษฐานของพวกเขาจะลอยขึ้นเพื่อเห็นแก่คริสตจักร เพราะสมาชิกของคริสตจักรกำลังประพฤติดังตามอย่างโลก”

“คำอธิษฐานอย่างจริงใจของคนส่วนน้อยที่ซื่อสัตย์นี้จะไม่สูญเปล่า เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จออกมาในฐานะผู้ทรงแก้แค้น พระองค์จะเสด็จมาในฐานะผู้ทรงพิทักษ์บรรดาผู้ที่ได้รับความเชื่อไว้ในความบริสุทธิ์ของมัน และได้รับการชดเชยให้ปราศจากมลทินจากโลกด้วย ในเวลาเช่นนี้เองที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะแก้แค้นแทนผู้ทรงเลือกสรรของพระองค์ ผู้ร้องทูลต่อพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน แม้ว่าพระองค์จะทรงอดทนนานต่อพวกเขา”

“พระบัญชาคือว่า ‘จงผ่านไประหว่างกลางนคร ผ่านไประหว่างกลางกรุงเยรูซาเล็ม และจงทำเครื่องหมายไว้ที่หน้าผากของบรรดาคนที่ทอดถอนใจและร้องคร่ำครวญเพราะบรรดาสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นที่กระทำกันอยู่ทำ

มกลางเมืองนั้น' คนเหล่านี้ที่ทอดถอนใจและร้องคร่ำครวญ ได้ประกาศพระวาระแห่งชีวิต พวกเขาได้ว่ากล่าว ตักเตือน และวิงวอน บางคนที่เคยลบหลู่พระเจ้าได้กลับใจใหม่และถ่อมใจลงต่อพระพักตร์พระองค์ แต่พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้จากอิสราเอลไปแล้ว แม้ว่าหลายคนยังคงดำเนินรูปแบบพิธีศาสนายูดาห์ต่อไป แต่อุทยานภาพและการทรงสถิตของพระองค์หาได้อยู่ด้วยไม่" Testimonies, volume 5, 207-210.

ภาพประกอบแห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่ซิสเตอร์ไวท์กำลังชี้ให้เห็นในข้อความตอนนี้ คือการพิพากษาที่นำมาสู่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งในวาระสุดท้ายคือคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส การพิพากษานี้ถึงที่สุด ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ เพราะ ณ ที่นั้นเองตราประทับของพระเจ้าและเครื่องหมายของสัตว์ร้ายถูกประทับไว้

เอเสเคียลบทที่แปดระบุถึงสิ่งน่าสะอิดสะเอียนสี่ประการที่ทวีความรุนแรงขึ้น ข้อแรกเน้นว่านิมิตนี้จะต้องเข้าใจก่อนที่เวลาพระกรุณาจะปิดลง โดยระบุวันที่ห้าของเดือนที่หกแห่งปีที่หก

เอเสเคียลไม่จำเป็นต้องบรรจุอ้างอิงทางประวัติศาสตร์นั้นไว้ก็ได้ เขาอาจเขียนเพียงว่า "และอยู่มา เมื่อข้านั่งอยู่ในเรือนของข้าพเจ้า และพวกผู้ใหญ่แห่งยูดาห์นั่งอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ลงมาบนข้าพเจ้าที่นั่น" การที่เขาารวมการอ้างอิงถึงวันก่อน "666" ไว้ นั้น เป็นการอ้างอิงเชิงพยากรณ์สำหรับบรรดาผู้ศึกษาคำพยากรณ์ การอ้างอิงนี้ สำหรับผู้ที่มีชัยชนะเหนือจำนวนแห่งนามของสัตว์ร้ายนั้น ซึ่งรู้จัก "666" ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งแห่งวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์

อันถูกเปิดเผยก่อนที่ช่วงเวลาแห่งพระคุณจะสิ้นสุดลง พวกเขาเรียนรู้สิ่งนี้ เพราะพวกเขาเป็นประชากรของพระเจ้า ซึ่งตามคำของเปโตรว่า "ในกาลก่อน ท่านทั้งหลายมิใช่ชนชาติของพระเจ้า"

ใน 1 เปโตร บทที่สอง คนเหล่านั้นซึ่งบัดนี้เป็นประชากรของพระเจ้า "ได้ลืมนว่าพระองค์ผู้เป็นเจ้านั้นทรงเปี่ยมด้วยพระคุณ" พวกเขาคือผู้ที่ในเชิงพยากรณ์ได้ "กิน" พระวาระของพระเจ้า ตรงกันข้ามกับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธที่จะกินพระวาระของพระเจ้า ผู้เผยพระวาระทั้งปวงกล่าวถึงวาระสุดท้าย และในย่อหน้า บทที่หก พระเยซูได้ตรัสสารว่า เหล่าสาวกของพระองค์จะต้องกินเนื้อของพระองค์และดื่มพระโลหิตของพระองค์ ในบทนั้น เหล่าสาวกที่ปฏิเสธที่จะกินเนื้อของพระองค์และดื่มพระโลหิตของพระองค์ ก็ได้กระทำเช่นนั้นในข้อหกสิบหก

ตั้งแต่นั้นมา สาวกหลายคนของพระองค์ก็ถอยกลับไป และมีได้ดำเนินกับพระองค์อีกต่อไป ยอห์น 6:66

บรรดาผู้มีปัญญาซึ่งกินเนื้อและดื่มพระโลหิตของพระคริสต์ในยุคสุดท้าย ย่อมเข้าใจว่า พระคริสต์ในฐานะฟัลโมนี คือผู้ทรงนำอย่างอัศจรรย์ และพวกเขายอมจำลายพระหัตถ์ของพระองค์ได้เมื่อมีการนำเสนอ หลักรเลข "665" ในข้อเปิดของเอเสเคียลบทที่แปดนั้น ปรากฏอยู่ที่นั่น สำหรับทุกคนที่ปรารถนาจะเห็นว่า มันกำลังชี้บ่งประเด็นเชิงพยากรณ์สำคัญอย่างน้อยสองประการ ประการแรก คือข่าวสารนี้ต้องเข้าใจว่า ครอบคลุมช่วงเวลาก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ ประการที่สอง คือเลข "666" ปรากฏอยู่ในหนึ่งในเพียงสองข้อในพระธรรมวิวรณ์ที่มีการกำกับไว้โดยระบุว่า "บรรดาผู้มีปัญญา" จะเข้าใจในยุคสุดท้าย

นี่แหละคือปัญหา ผู้ใดมีความเข้าใจ จงคำนวณเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของมนุษย์ผู้หนึ่ง และเลขของมันคือ หกร้อยหกสิบหก วิวรณ์ 13:18

“คนมีปัญญา” ผู้ที่เข้าใจการเพิ่มขึ้นของความรู้ในวาระสุดท้าย
เมื่อพระธรรมวิโรจน์ของพระเยซูคริสต์ถูกเปิดเผยออกแล้ว จะรู้ว่า “666” เป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ที่สำคัญ
เพราะพวกเขาได้รับชัยชนะเหนือจำนวนนั้นแล้ว เพราะฉะนั้น
เอเสเคียลจึงนำเสนอการกบฏที่ทวีความรุนแรงขึ้นในบทที่แปด
ซึ่งแสดงไว้โดยสิ่งนำสะอิดสะเอียนสี่ประการที่เพิ่มระดับขึ้นเรื่อย ๆ
ประการสุดท้ายระบุว่าคนโง่เขลาที่กำลังก้มกราบดวงอาทิตย์
อันเป็นการกำหนดหมายสำคัญแห่งการพิพากษากรุงเยรูซาเล็ม (Adventism) ในวาระสุดท้าย
การพิพากษานั้นเกิดขึ้นในชั่วอายุที่สี่
สิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งสี่ประการเป็นสัญลักษณ์ของคนสี่ชั่วอายุแห่งลาโอดีเซียใน Adventism.

ชนรุ่นแรกเริ่มต้นขึ้นในปี 1863 พร้อมกับการกบฏต่อคำสัตย์ปฏิญาณของโมเสสเรื่อง “เจ็ดเท่า”
ยี่สิบห้าปีต่อมา การกบฏแห่งปี 1888 ก็ได้ปรากฏชัดขึ้น สามสิบเอ็ดปีต่อมา การกบฏแห่งปี 1919 ก็เกิดขึ้น
ซึ่งมีหนังสือของ W. W. Prescott เรื่อง “The Doctrine of Christ” เป็นตัวแทน
และสามสิบแปดปีหลังจากนั้น ในปี 1957 ก็เกิดการกบฏซึ่งมีหนังสือ “Questions on Doctrine” เป็นตัวแทน
บัดนี้เราจะเริ่มแสดงให้เห็นว่าเหตุใดเหตุผลหมายทั้งสี่นี้จึงสอดคล้องกับสิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งสี่ในเอเสเคียลบทที่แปด

ในปี 1863 ลัทธิแอ๊ดเวนตีสต์แบบเลาดีเซียได้นำเสนอแผนภูมิฉบับใหม่ขึ้นมาเพื่อแทนที่แผนภูมิทั้งสองฉบับซึ่งเป็น
เป็นความสำเร็จตามพระบัญชาของพระธรรมฮาบากุก บทที่สอง ที่ว่า “จงเขียนนิมิตนั้นไว้
และทำให้ชัดเจนลงบนแผ่นจารึก” แผนภูมิปี 1863 ได้ตัด “เจ็ดกาลเวลา” ออกจากภาพประกอบเชิงพยากรณ์
ทั้งที่สิ่งนี้ปรากฏอยู่บนแผนภูมิศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองฉบับร่วมกับ 1260, 1290, และ 1335 ในพระธรรมฮาบากุก
พระบัญชาขึ้นระบุว่าแผ่นจารึกเหล่านั้น (ในรูปพหุพจน์) จะได้รับการเผยแพร่ในลักษณะที่
“เพื่อให้คนที่อ่านนั้นวิ่งได้” แผนภูมิปี 1863 นั้นผิดไปจากเป้าหมายอย่างมาก
จนจำเป็นต้องมีเอกสารแจกสำหรับคำอธิบายประกอบไปกับมัน เป็นไปไม่ได้ที่จะดูแผนภูมิปี 1863 แล้ว “วิ่ง”
ได้โดยปราศจากเอกสารแจกเพิ่มเติม

และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบข้าพเจ้าและตรัสว่า “จงเขียนนิมิตนั้นไว้ และจงทำให้ชัดเจนลงบนแผ่นจารึก
เพื่อผู้ที่อ่านจะได้วิ่งไป” ฮาบากุก 2:2

แผนภูมิ ค.ศ. 1863 เป็นของปลอมที่ถูกจัดทำขึ้นเพื่อปกปิดความจริง ดังที่วิลเลียม
มิลเลอร์ได้เห็นในความฝันของเขา แผนภูมิศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาที่พระคริสต์ทรงกระทำ
กับชนชาติผู้ซึ่งเพิ่งรับตำแหน่งเป็นเขาโปรเตสแตนต์แท้ของสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก
แผนภูมิทั้งสองนั้นเป็นสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์ตามพันธสัญญาระหว่างพวกมิลเลอร์กับพระคริสต์
ผู้เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลันในปี 1844 และเมื่อพระองค์เสด็จมา
พระองค์เสด็จมาในฐานะทูตแห่งพันธสัญญา อิสราเอลโบราณเป็นภาพประกอบของอิสราเอลสมัยใหม่
และเมื่อพระคริสต์ทรงนำอิสราเอลโบราณออกจากความเป็นทาสแห่งอียิปต์ พระองค์ก็ทรงเป็นแบบอย่างล่วงหน้า
มาถึงเวลาที่พระองค์จะทรงนำอิสราเอลสมัยใหม่ออกจากความเป็นทาสภายใต้การปกครองของสันตะปาปาตลอด
หนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี ชิสเตอร์ไวต์ยืนยันยืนยันอยู่เสมอว่าประวัติศาสตร์ทั้งสองนี้เป็นประวัติศาสตร์ที่ขนานกัน

“บัดนี้แสงสว่างอันส่องมาจากยุคสมัยทั้งหลายในอดีตกำลังส่องฉายมายังเรา
บันทึกเกี่ยวกับการหลงลืมของอิสราเอลได้รับการเก็บรักษาไว้เพื่อให้เราได้รับความกระจ่าง ในยุคนี้ พระเจ้า
ได้ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกเพื่อรวบรวมชนชาติหนึ่งไว้เพื่อตัวพระองค์เองจากทุกประชาชาติ
ทุกตระกูล และทุกภาษา ในขบวนการเสด็จมาพระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อมรดกของพระองค์
ดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อชนชาติอิสราเอลในการทรงนำพวกเขาออกจากอียิปต์
ในความผิดหวังอันใหญ่หลวงแห่งปี 1844 ความเชื่อของประชากรของพระองค์ได้รับการทดสอบ

ดังเช่นความเชื่อของชาวฮีบรูที่ทะเลแดง” Testimonies, volume 8, 115, 116.

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเข้าสู่พันธสัญญากับอิสราเอลในสมัยโบราณ พระองค์ได้ประทานศิลาสองแผ่นเพื่อเป็นตัวแทนของความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญา เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเข้าสู่พันธสัญญากับอิสราเอลยุคปัจจุบัน พระองค์ก็ได้ประทานศิลาสองแผ่นเพื่อเป็นตัวแทนของความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญา ศิลาสองแผ่นแห่งพระบัญญัติสิบประการเป็นแบบอย่างของศิลาสองแผ่นของฮาบากุก พระองค์ได้ประทานศิลาสองแผ่นนั้นแก่พวกเขาไม่นานหลังจากการข้ามทะเลแดง ซึ่งซีสเตอร์ไวท์ได้เชื่อมโยงไว้กับความผิดหวังครั้งใหญ่แห่งปี 1844 ไม่นานหลังจากปี 1844 ในแง่ของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงจัดให้มีศิลาแผ่นที่สอง อิสราเอลในสมัยโบราณได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์รักษาพระราชบัญญัติของพระเจ้า และอิสราเอลยุคปัจจุบันก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์รักษาไม่เพียงแต่พระราชบัญญัติของพระเจ้าเท่านั้น หากยังรวมถึงความจริงฝ่ายพยากรณ์อันยิ่งใหญ่เหล่านั้นด้วย

“พระเจ้าได้ทรงเรียกคริสตจักรของพระองค์ในยุคนี้นี้ ดังที่พระองค์ได้ทรงเรียกอิสราเอลในสมัยโบราณ ให้ยืนหยัดเป็นความสว่างในแผ่นดินโลก ด้วยคมมีดอันทรงฤทธิ์แห่งความจริง คือชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม พระองค์ได้ทรงแยกพวกเขาออกจากบรรดาคริสตจักรและออกจากโลก เพื่อนำพวกเขาให้เข้ามาอยู่ใกล้พระองค์อย่างศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขาเป็นผู้พิทักษ์รักษาพระราชบัญญัติของพระองค์ และได้ทรงมอบความจริงอันยิ่งใหญ่แห่งคำพยากรณ์สำหรับกาลเวลานี้ไว้แก่พวกเขา เช่นเดียวกับพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้ทรงมอบไว้แก่อิสราเอลในสมัยโบราณ สิ่งเหล่านี้เป็นความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะต้องถ่ายทอดแก่โลก” Testimonies, เล่ม 5, 455.

พระบัญญัติสองข้อแรกทรงชี้ให้เห็นถึงความเกลียดชังของพระเจ้าต่อการบุชารูปเคารพ และในพระบัญญัติสองข้อแรกนั้น พระองค์ทรงระบุว่าการศึกษาถูกกระทำไปจนถึงอายุที่สามและที่สี่ เพราะพระองค์ทรงประกาศว่าพระองค์เป็นพระเจ้าผู้หวงแหน.

“พระราชบัญญัติมิได้ถูกตรัสขึ้นในครั้งนั้นเพื่อประโยชน์ของชาวฮีบรูแต่ผู้เดียวโดยเฉพาะ พระเจ้าทรงให้เกียรติแก่พวกเขาโดยทรงตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์และผู้รักษาพระราชบัญญัติของพระองค์ แต่พระราชบัญญัตินั้นจะต้องได้รับการธำรงไว้ในฐานะความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อคนทั้งโลก บทบัญญัติแห่งพระบัญญัติสิบประการเหมาะสมสำหรับมวลมนุษยชาติทั้งสิ้น และได้ประทานไว้เพื่อการสั่งสอนและการปกครองของทุกคน พระบัญญัติสิบประการนั้นสั้น กระชับ ครอบคลุม และทรงสิทธิอำนาจ ครอบคลุมหน้าที่ของมนุษย์ต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ของตน ทั้งหมดตั้งอยู่บนหลักการพื้นฐานอันยิ่งใหญ่คือความรัก ‘จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตวิญญาณของท่าน ด้วยสุดกำลังของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง’ ลูคา 10:27 ดูเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4, 5; เลวีนิติ 19:18 ด้วย ในพระบัญญัติสิบประการ หลักการเหล่านี้ได้รับการแจกแจงไว้อย่างละเอียด และทำให้สามารถนำไปใช้ได้กับสภาพและพฤติกรรมของมนุษย์”

“เจ้าอย่ามีพระอื่นใดต่อหน้าเรา”

“พระยะโฮวาห์ พระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ ผู้ทรงมีอยู่ด้วยพระองค์เอง มีได้ทรงถูกสร้าง และทรงเป็นทั้งแหล่งกำเนิดและผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งแต่ผู้เดียว ทรงเป็นเพียงผู้เดียวที่สมควรได้รับความเคารพยำเกรงและการนมัสการสูงสุด

มนุษย์ถูกห้ามมิให้มอบอันดับแรกในความรักหรือในการปรนนิบัติของตนแก่สิ่งใดอื่น
ไม่ว่าเราจะหวงแหนสิ่งใดที่มีแนวโน้มจะลดทอนความรักที่เรามีต่อพระเจ้า
หรือขัดขวางการปรนนิบัติที่พึงถวายแด่พระองค์ เราก็ได้ตั้งสิ่งนั้นขึ้นเป็นพระเจ้าเสียแล้ว”

“เจ้าอย่าทำรูปเคารพสลักสำหรับตน หรือรูปเหมือนสิ่งใด ๆ ซึ่งอยู่ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน
หรือซึ่งอยู่ในแผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งอยู่ในน้ำใต้แผ่นดินนั้น เจ้าอย่ากราบไหว้สิ่งเหล่านั้น
หรือปรนนิบัติรับใช้สิ่งเหล่านั้น”

“พระบัญญัติข้อที่สองทรงห้ามการนมัสการพระเจ้าเพียงแท้โดยรูปเคารพหรือรูปจำลอง ประชาชาติทั้งหลาย
ที่เป็นคนนอกศาสนาจำนวนมากอ้างว่ารูปเคารพของตนเป็นเพียงภาพแทนหรือสัญลักษณ์ซึ่งใช้ในการ
นมัสการพระเจ้า แต่พระเจ้าได้ทรงประกาศว่าการนมัสการเช่นนั้นเป็นบาป ความพยายามที่จะถ่ายทอดองค์ผู้
ทรงดำรงนิรันดร์ด้วยวัตถุสิ่งของย่อมทำให้ความเข้าใจของมนุษย์เกี่ยวกับพระเจ้าต่ำลง จิตใจที่หันเหไปจาก
ความสมบูรณ์อันไร้ขอบเขตของพระยาห์เวห์ย่อมถูกดึงดูดไปหาสิ่งทรงสร้างมากกว่าพระเจ้าผู้สร้าง
และมีมือความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้าของเขาต่ำลง มนุษย์ก็ยอมเสื่อมทรามลงนั่นเอง”

“เรา คือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เป็นพระเจ้าผู้หวงแหน’ ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดและศักดิ์สิทธิ์ระหว่าง
พระเจ้ากับชนชาติของพระองค์ได้รับการพรรณนาไว้ภายใต้ภาพของการสมรส
การนับถือรูปเคารพเป็นการล่วงประเวณีฝ่ายจิตวิญญาณ ดังนั้น
ความไม่พอพระทัยของพระเจ้าต่อการนั้นจึงถูกเรียกอย่างเหมาะสมว่าเป็นความหวงแหน”
บรรพชนและผู้พยากรณ์, 305, 306.

ความหึงหวงของพระเจ้าปรากฏอย่างเด่นชัดเป็นพิเศษต่อการกราบไหว้รูปเคารพ
และมีใช้เรื่องบังเอิญที่สิ่งน่าสะอิดสะเอียนประการแรกในเอเสเคียลบทที่แปดคือ “รูปเคารพแห่งความหึงหวง”

และต่อมาในปีที่หก ในเดือนที่หก วันที่ห้าของเดือน ขณะที่ข้าพเจ้านั่งอยู่ในเรือนของข้าพเจ้า
และบรรดาผู้อาวุโสแห่งยูดาห์นั่งอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า
พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ลงมาบนข้าพเจ้าที่นั่น แล้วข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด
มีลักษณะหนึ่งดังรูปลักษณะของไฟ ตั้งแต่ส่วนที่ดูเหมือนพระเอวของท่านลงไปเป็นไฟ
และตั้งแต่พระเอวของท่านขึ้นไปเป็นดังความสูงใส ดุจสีของอำพัน
และท่านทรงยื่นสิ่งที่มีรูปร่างดังมือออกมา และทรงจับข้าพเจ้าที่ปอยผมบนศีรษะของข้าพเจ้า
แล้วพระวิญญาณทรงยกข้าพเจ้าขึ้นไประหว่างแผ่นดินโลกกับฟ้าสวรรค์
และทรงนำข้าพเจ้าไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ในนิมิตของพระเจ้า ถึงที่ประตูชั้นในซึ่งหันไปทางทิศเหนือ
อันเป็นที่ตั้งของรูปเคารพแห่งความหึงหวง ซึ่งยั่วยุให้เกิดความหึงหวง และดูเถิด
พระสิริของพระเจ้าแห่งอิสราเอลประทับอยู่ที่นั่น ตามนิมิตที่ข้าพเจ้าได้เห็นในที่ราบ
แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย บัดนี้จงเงยตาของเจ้าขึ้นดูทางทิศเหนือ
ข้าพเจ้าจึงเงยตาขึ้นดูทางทิศเหนือ และดูเถิด ทางเหนือที่ประตูแทนบูชา
มีรูปเคารพแห่งความหึงหวงนี้อยู่ที่ทางเข้า เอเสเคียล 8:1-5

รูปเคารพแห่งความหึงหวงเป็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนประการแรกในสี่ประการที่ทวีความรุนแรงขึ้น
ซึ่งเอเสเคียลได้รับการสำแดงให้เห็น รูปเคารพแห่งความหึงหวงนั้นเป็นภาพแทนการเริ่มต้นของคนรุ่นแรกในสี่
วอายุคนแห่งการกบฏที่ทวีความรุนแรงขึ้นในแอดเวนติสม์ คนรุ่นแรกเริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ. 1863

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

“ผู้เผยพระวจนะโบราณแต่ละท่านได้กล่าวเพื่อยุคของเรามากกว่ายุคของตนเอง
ดังนั้นการพยากรณ์ของท่านทั้งหลายจึงยังคงมีผลบังคับสำหรับเรา
‘บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้ได้เกิดขึ้นแก่เขาทั้งหลายเพื่อเป็นแบบอย่าง

และเหตุการณ์เหล่านั้นได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเตือนสติเรา ผู้ซึ่งปลายพิภพได้มาถึงแล้ว' 1 โครินธ์ 10:11
'สิ่งเหล่านั้นมิใช่เพื่อพวกเขาเอง แต่เพื่อเรา
เพราะพวกเขาได้รับใช้ในสิ่งซึ่งบัดนี้ได้มีผู้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายแล้ว
โดยผู้ที่ได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงถูกส่งลงมาจกสวรรค์
ซึ่งเป็นสิ่งที่แม้เหล่าทูตสวรรค์ก็ปรารถนาจะเฝ้ามอง' 1 เปโตร 1:12...."

"พระคัมภีร์ได้สะสมและรวบรวมขุมทรัพย์ทั้งหลายของตนไว้สำหรับคนรุ่นสุดท้ายนี้
เหตุการณ์ยิ่งใหญ่ทั้งปวงและเหตุการณ์อันศักดิ์สิทธิ์เครื่องขรีมในประวัติศาสตร์แห่งพระคัมภีร์เดิม
ล้วนได้เกิดขึ้นมาแล้ว และกำลังเกิดขึ้นอีกในคริสตจักรในวาระสุดท้ายนี้" Selected Messages,
book 3, 338, 339.